

Sygn. akt V KK 98/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Henryk Gradzik

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wępa

Sąd Najwyższy po rozpoznaniu na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 25 maja 2017 roku,

sprawy **D.S.**

skazanego z art. 177 § 2 k.k.,

z powodu kasacji,

wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w [...]

z dnia 20 sierpnia 2010 r., sygn. akt IV Ka .../10,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w [...]

z dnia 26 kwietnia 2010 r., sygn. akt II K .../09,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej środka karnego i
przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w [...] do
ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w [...], wyrokiem z 26 kwietnia 2010 r., skazał D.S. za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. na karę 5 lat pozbawienia wolności i na podstawie art. 42 § 1 i § 2 k.k. orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat. Sąd Okręgowy w [...], po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2010 r. apelacji obrońcy, zmienił pierwszoinstancyjny wyrok przez obniżenie kary pozbawienia wolności do 3 lat i 6 miesięcy, a w pozostałej części utrzymał go w mocy.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego na korzyść skazanego w części utrzymującej w mocy orzeczenie o środku karnym wniósł, na podstawie art. 521 § 1 k.p.k., Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. Zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k., polegające na nieprzeprowadzeniu prawidłowej kontroli odwoławczej niezależnie od podniesionych w apelacji zarzutów i utrzymaniu w mocy pierwszoinstancyjnego wyroku w zakresie orzeczenia o środku karnym, pomimo że było ono oczywiście niesprawiedliwe, albowiem rażąco naruszało art. 42 § 2 k.k. – wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w [...] do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja z racji swej oczywistej zasadności zasługiwała na uwzględnienie w całości na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Zgodnie z art. 42 § 2 k.k. sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie spowodowania wypadku w komunikacji był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia. Wprawdzie D. S. przypisano spowodowanie wypadku komunikacyjnego w ruchu drogowym ze skutkiem śmiertelnym, ale ani ustalone w procesie fakty, ani opis czynu nie wskazują na to, że znajdował się on wówczas w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca przestępstwa. Oznacza to, że już na etapie wyrokowania przez Sąd *a quo* dopuszczono się rażącej obrazę prawa materialnego, przyjmując za podstawę orzeczenia o środku karnym, obok § 1 art. 42 k.k., również § 2 tego artykułu. Błędu tego nie dostrzegł Sąd odwoławczy, czym

ewidentnie uchybił powołanym w zarzucie kasacyjnym regulacjom proceduralnym. Trzeba wyraźnie stwierdzić, że obowiązek przywołania właściwej podstawy prawnej konkretnego rozstrzygnięcia o środku karnym wynikał nie tylko z oczywistej konieczności przestrzegania prawa materialnego, ale także, a w gruncie rzeczy przede wszystkim, ze względu na treść art. 84 § 2 k.k., który w wypadku orzeczenia środka karnego określonego w art. 42 § 2 k.k. nie zezwala na skrócenie w toku postępowania wykonawczego czasu jego trwania. W niniejszej sprawie – na co trafnie zwrócił uwagę autor kasacji – właściwy Sąd już odmówił D. S. uwzględnienia wniosku o skorzystanie z dobrodziejstwa przewidzianego w art. 84 § 1 k.k., motywując to powołaniem w podstawie prawnej zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych § 2 art. 42 k.k.

Dlatego Sąd Najwyższy wydał proponowane przez skarżącego orzeczenie o charakterze kasatoryjnym. Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy, ograniczonym wyłącznie do kwestii środka karnego, Sąd odwoławczy będzie zobligowany do uwzględnienia poczynionych wyżej uwag.

kc